

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N° 27.

8. Marca 1819.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia d. 25. Lutego. — Z Wenecyi donoszą, że N. Arcy - Xiężniczka Maryja Ludwika Xiężna Parmy Piacency i Gwastalli przybyła tam w naysmyślniejszym zdrowiu dnia 15go Lutego.

Posel Perski Mirza Abul Hassan Chan zabawiwszy tu przez 3 tygodnie, wyjechał zeszłej Niedzieli przez Monachium i Strazburg do Paryża i do Londynu. Przez czas swojego pobytu w stolicy tutejszey obznajmiał się z tem wszystkiem, co miasto nasze ma naygodniejszego uwagi. Wszyscy, którzy mieli sposobność poznania go, wystawiają go jako Człowieka odznaczającego się światłem, nauką i wielkimi wiadomościami.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

W. Inkwizytor zakazał jak najsurowiej czytania dzieła, wydanego świeżo pod tytułem „Przybycie Messyjasza w chwale i majestacie“ przez Jana Józefa Ben Esra. — W Kadyxie podwojono wszystkie cła wchodowe, co sprawiło wielkie wrazenie, a Izba handlowa podała przedstawienie przeciwko temu krokowi, tak zgubnemu dla handlu. — Na wyspie Maladze zaprowadzono nową taryfę pod nazwiskiem cła bramowego (*Derecho de Puertaz*), według której podwyższono znacznie opłatę od wszystkich wp owadzanych do miasta artykułów, nawet od ziemiopłodów krajowych. Także i przeciwko tej opłacie podano przedstawienie. — Na brzegach Galicyi zabrali korsarze znowu kilka okrętów, na wchodzie do portu Korunny. Z Bilbao doniesiono, że ku koncowi Lutego odeydzicie ztamąd do Madrytu transport pieniędzy pod zastawą wojskową, a w ogłoszeniu dodano, że osoby prywatne korzystać mogą z tej sposobności. Zastawa wojskowa żąda 1 od sta za srebro, a 1/2 od sta za złoto. Bandy krążące w Starej

Kastylii przymuszają do takich kroków, i takich używano także i podczas ostatniej wojny.

Francya.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych dnia 20go Stycznia, P. Courvoisier imieniem Kommissyi centralney zdał sprawę na wniosek P. Dumeileta względem podawania prośb i ich roztrząsania. Kommissya była tego zdania, że Izba może wprawdzie oskarżyc Ministrów lub zwrócić uwagę ich na nadużycia, że atoli nakazywać im dopełnienie praw, lub pociągać ich do odpowiedzialności, sam tylko Król ma moc, jako Władza wykonawcza; że z resztą odpowiedzialność Ministrów, iawność skargi i moc opinii publiczney są rękomyją przeciwko dowolności Ministrów, i mocną dla nich pobudką, aby nie zaprzeczali zarządzeń; że zatem proponowane przez P. Dumeileta odmiany w regulaminie o prośbach odrzucić, wszelako regulamin w tem poprawić wypada, aby cedułka przedmiotów posiedzenia (*feuilleton*) przynajmniej trzema dniami przed zdaniem sprawy zawierła w sobie krótką treść prośby, liczbę, pod którą też do protokoła Kommissyi zaciągniona, imię i pomieszkanie podającego, tudzież dzień, w którym nastąpić ma zdanie sprawy. Rosprawę w tej mierze odłożono na dzień 25ty; tymczasem w tajnym Wydziale odrzucono propozycyję P. Puyrazeau względem małżeństw między szwagrami a bratowcami. Dnia 25go nie skończono rozprawy względem podawania i roztrząsania prośb, albowiem P. Detessert zdał sprawę z kolei względem wdzięczności narodowej dla Xięcia Richelieu, proponując odmianę podanego w tej mierze Królewskiego projektu do prawa w ten sposób, aby Majorat dla Xięcia utworzyć nie z dóbr należących do Królewskiej listy cywilney, ale z rozrządzalnych dóbr Stanu, ponieważ lista cywilna według artykułu 23go kardynalnych praw Stanu zniwieyszoną być nie może, a wynniatelnym ofiarą Króla tem bardziej obowiązane Izbę do gotowości. —

Dnia 20go odrzuciła Izba wnioszek P. Dumei-
leta względem podawania i roztrząsania prośb,
przyjąwszy poprawki przez Kommissyję propo-
nowane. — Dnia 28go przełożono (amieszczony
iż w numerze 42/21 gazety naszej) Kró-
lewski projekt do prawa względem odpowie-
dzialności Ministrów. Izba kazała go wydru-
kować, a potem przystąpiła do rozpraw wzglę-
dem wdzięczności narodowej dla Xięcia Ri-
cheliu, które ciągnęły się i dnia 29go. Za-
rzucano najgłówniej, że pozbywanie dóbr ho-
ronnych i tworzenie majoratów sprzeciwia się
konstytucyi. P. Courvoisier proponował po-
prawkę, aby dobra te po zgaśnięciu mężów
potomków Xięcia z linii prostey, powróciły się
do Skarbu. Tak więc nareszcie po nieśkich
jeszcze sporach 124 kreskami przeciwko 95,
zezwolono na utworzenie Majratu dla Xięcia
Richeliu z rozrządzalnych dóbr Stanu, z
dodatkiem proponowanym przez P. Courvoi-
siera; a dnia 30go Deputacya Izby przeło-
żyła uchwałę tę Królowi. — Izba Parów przy-
jęła dnia 30go 79 kreskami przeciwko 36,
projekt do prawa względem zupełnego zniesienia
prawa następstwa Monarchy do spadków po
codziomkach, (*droit d'aubaine*); potem słu-
chała projektu do prawa względem wdzięczno-
ści narodowej dla Xięcia Richeliu, który
kazała wydrukować, a dnia 2go Lutego przy-
jęła go 83 głosami przeciwko 44. — Tegoż
samego dnia (2. Listop.) Izba Deputowanych
zajmowała się prośbami, między któremi naj-
ważniejszą była prośba P. Duhielle o uchwa-
łę, aby natychmiast zwoływać Zgromadzenie
wyborcze, skoro Deputacya jakiego Departame-
ntu przez śmierć lub opozycyję stanie się
niezupelną. Kommissyja proponowała odesła-
nie tego wniosku do Ministra spraw wewnętr-
znych, dla dania mu sposobności do zwołania
Zgromadzeń wyborczych w Departamentach Fi-
nisterre, Rhone, Sarthe, i Luigii niż-
szej; zwłaszcza że liczba Reprezentantów 30
miliionów ludzi i tak jest za mała, a zatem
przynajmniej zupełną być powinna. Wnio-
sek ten przyjęto z oklaskiem, a potem odro-
czyła się Izba na czas niewyznaczony, dalsze zaś
posiedzenie nastąpiło dnia 8go Lutego. Miesz-
kańcy Tuluzy prosili o zakon wprowadzania
zboża; ponieważ atoli systema Rządowe sprzyja
wolności wprowadzania zboża, przeto nie chcia-
ła Izba wdać się w tę okoliczność, lecz odes-
łała proszących do Ministra spraw wewnętr-
znych. Potem P. Roy zdał sprawę względem
dalszego utrzymania monopoliiow prochu i sa-
letry, za czem Kommissyja centralna obstawała.
Nakoniec P. Ganille odczytał zdanie sprawy

Kommissyji centralney względem zaczynania roku
finansowego od 1. Lipca, proponując także przyię-
cie tego projektu do prawa. Rosprawy odłożono.
— Dnia 12go Lutego P. J.obez przełożył Izbie
różne prośby, między któremi najważniejszą
była skarga licznych Współczłonków legii ho-
norowej o zmniejszenie na połowę ich pensyi,
które wyplaty w zupełności żądali. P. Du-
pent nymował się za nimi z żywością, a zda-
jący sprawę wniósł imieniem Kommissyji, aby
prośby te odesłać do Prezesa Rady Ministe-
ryjalney, zostawiwszy kopieie onychże w Biu-
rze zawiadomiącym (Bureau des rensei-
gnements). Poparł go P. Boin, proponując
dalej, aby prośby te odesłać także i do przy-
szłej Kommissyji budżetowej. Izba zezwoliła
na wszystko. Potem rozprawiano względem za-
czynania roku finansowego z dniem 1wszym
Lipca, a rozprawy te ciągnęły się jeszcze i
dnia 13go Lutego. — P. la Fayette cofnął
swój wniosek względem zwołania Zgromadzeń
wyborczych w Departamentach, których Depu-
tacye są niezupelne, ponieważ Zachowawca
pieczęci oświadczył, że zwołanie to nastąpi
niezawodnie zaraz po upłynieniu terminu praw-
nego. — Stosownie do uchwały Parlamen-
towej wychodzą teraz buletyny prośb, które na
posiedzeniach przedstawiane byđz mają. Bule-
tyn z dnia 2go Lutego zawiera ich 108.

Zachodzą ciągle liczne odmiany w Radzie
Stanu, w dywizjach wojskowych i w Prefek-
turach; Rada Stanu urządzona jest nowo roz-
porządzeniem z dnia 20go Stycznia; Wice-
Sekretaryaty Stanu zniesione są zgół. Mini-
strowi spraw wewnętrznych dodano Radę urzą-
dzającą gwardyie narodowe, które Prezesem
jest Rada Stanu P. Alent; Dowodca pierw-
szej Dywizyi wojskowej (w Paryżu) Jene-
ral Despinois został pensyjonowanym, a
miejsce jego objął Jeneral Defrance; Jene-
ral Maison został Gubernatorem Paryżkim na
miejsce zmarłego Perigorda; między Jene-
ratami powołanymi do czynney służby znajdują
się Soult i Maransin; Jeneral Berthier
mianowany Dowodcą Departamentu Correze,
zabawiwszy w Paryżu dłużej nad czas, w
którym powinien był stanąć na miejscu prze-
znaczenia, uchylonym został od służby czyn-
ney; toż samo Podpułkownik Colomb d'Are-
ine, przeznaczony do Departamentu Yonne,
z podobneyże przyczyny; Jeneral Donadieu
wyłączony od nowego Sztabu jeneralnego, nie
licząc przepisanych lat służby; Jeneral Damas
powołany z służby nadzwyczajney do Rady
Stanu w Wydziale wojennym; Jeneral Alix,
ledwie powrócił do Francyi, a już umieszczo-

zy w służbie czynney z pensyą 18,000 franków; Jenerał Victor Latour-Maubourg, który w bitwie pod Lipskiem utracił nogę, przeznaczony na Postą do Londynu, a Hrabia Bouthilier do Brazylji; P. Dargout Prefekt Gardęński powołany do Rady Stanu. — Prefektowie uchyleńi otrzymali wiadomienie o tem od Ministra spraw wewnętrznych Hrabiego de Cases, w wyrazach następujących: „Moi Panie! Król, oddając sprawiedliwość czystości ducha i zamiarów WPań, uznał za rzecz dobrą, kazać Go złuzować; zostawiając sobie wszelako użycie gorliwości Jego, rozkazał mi abym Mu to oświadczył. Z nkontentowaniem korzystać będę z sposobności, którą mi WP. dasz, abym imie Twoje życzliwości Królewskiej przypomniał.“ — Bardzo uderżyło nowe urządzenie Sądu Appellacyjnego w Niem; 13 Prezesów i Radców częścią uchylono, częścią przeniesiono ich do innych Sądów; między pierwszymi znajduj się P. Baron, i P. Plantagenet de la Cassagne.

W dniu 21. Stycznia podpisał Król 7 dekrétów łaski dla zbrodniarzy, siedzących w więzieniach Paryżkich; 5 z nich skazanych było za nowy buntownicze. Jenerał Excelsmans przybył już do Paryża. Oprócz tego mieli otrzymać pozwolenie powrotu do Francyi: Cauchois-Lamaire; Regnault de St. Jean d'Angely; P. Courtin, były Prokurator Rządowy przy Sądzie pierwszej Instancji w Departamencie Sekwany, i P. LeJorgne d'Iderville, były Referendarz i jenerałny Dyrektor statystyki w Gabinecie Bonapartego; bawit ón w Brukselii pod nazwiskiem Dubretona. Pani Maret znajduje się w Paryżu, aby dla męża swojego wyrbić także pozwolenie powrotu do Oyczyzny.

Rozporządzeniem Królewskim z dnia 27. Stycznia dozwolono wyprawę zwoła maizę i proza z Departamentów południowych, a ziemniaków ze wszystkich Departamentów. — Innem rozporządzeniem z tegoż samego dnia ustanowił Król Radę rolniczą, na czele której stać będzie znany z światłych pism Xiążęta Rochefoucault. Radzie tej wyznaczone są dobra dla czynienia doświadczeń i ćwiczenia ekonomów. — Według urzędowego raportu dyskontował Bank Paryżki w roku 1818 ogółem 726,888,778 franków 52 centyma, i zyskał na tem 5,363,756 fr. 50 cent.; przeszło przez ręce Banku 9,655,030,066 fr. a ogólny czysty zysk wynosił 10,837,248 fr. 22 cent. — Dziennik rozpraw umieścić, że pewna osoba stypująca nieszczęściem, utraciwszy u-

ząd zaszczytny, doznał teraz najwyższego wsparcia od Xiężny Angouleme. — Minister spraw wewnętrznych porzyszał Bibliotekom publicznym medale kruszcowe bar-dzo piękney roboty, na których wyobrażeni są sławni Mężowie, iako to: Linensz, Lawater, Cerwantes, Cimarosa, Kościuszko, Shakespeare, Galilei, Kopernik, Haydn, Gessner, Baco, Gluck. — Ucznie Akademii w Nantes podnieśli byli bunt przeciwko nauczycielom swoim; lecz uspokoiły ich dzielne kroki Zwierzchności. — Zuany Xiążę Broglio, Bishop Gandawski, przesiadujący w Beaune we Francyi, podał Monarchom na Kongresie Akwizgrańskim manifest pod tytułem: *Reclamation respectueuse relativement aux affaires religieuses dans la Belgique*; pismo to wyszło teraz drukiem w Paryżu. — Dziennik *Le Spectateur*, któremu Ministrowie bardzo sprzyjali, ponieważ celem jego było przeszkodzić wpływowi dziennika *Minerwa*, przestał wychodzić dla braku Prenumeratorów i uchylonego wsparcia od Rządu. Za zapłacone już numera wydają Czytelnikom dziennik *Publiciste*. Mówią dycyplini, że konający chce sprawić pogrzeb zmarłemu. — Głoszono, że i dziennik *Minerwa* przestanie wychodzić, dla poróżnienia się wydawców jego; lecz przeczą temu pisma publiczne. — W Paryżu wychodzi teraz 160 gazet i pism czasowych. — Dnia 29. Stycznia skńczył swoy arezt P. Fievue, i zaczął wydawać na nowo dziennik *Correspondance*. — Pojedynki zęszczęszą się we Francyi. Syn zmarłego Marszałka Klarke, wyzwał P. Beaupoil de St. Aulaire, wydawcę mowy pogrzebowey, w której obraził zmarłego; PP. de Gondrecourt i de Pondeves pojedynkowali się na pistolety, a pierwszy z nich został raniony; Mówią o pojedynku między Parami i Xiążętami Broglie i Caylus; Szef Szwadronu de St. Marcellin poległ w pojedynku z P. de Fayau, dawniey swym towarzyszem szkolnym. — Wice-Hrabia Arnaud de Bethune zastrzelił się w nocy z dnia 30. na 31. Stycznia na moście inwalidów w Paryżu. — W nocy dnia 19. Stycznia Putkownik Gay Lescot powracając do domu w Lamouzière-Montastruc, padł zastrzelony z skrytobóycznej ręki. — Sąd Królewski odesłał do Sądu kryminalnego Cantillona i Marineta obwinionych o zamach na życie Xięcia Wellingtona. — Jenerał Caunel apellował od wyroku wydanego w jego sprawie z PP. Fabvierem i Senneville. — Synowica Xięcia Talleyranda poślubiła się Szefowi Szwa-

dronu Xięciu Esclinae. — Nieiski P. Merda, posłał do Zachowawcy pieczęci prośbę o pozwolenie nazywania się Meda.

Rząd Francuzki zaymoie się gorliwie wzrostem osady na zachodnich-Afryki brzegach. Roka zeszłego wysłano do Senegalu dwie wyprawy, trzecia ma puścić się za tamtemi. Osady taweczne dostarczają już indygu i bawełny, a ieszcze zamysłają szczepić tam w wielkiej ilości kawę i trzcinę cukrową. — Jedna z gazet Francuzkich wzmiankując, że ziemia Francuzka jest pierwszym źródłem bogactw i pomysłności Francyi, dodaje: „Nie puszczając się piękney Oyczyzny naszej, możemy zbobywać niezmiernie, a te zdobycze będą pewniejszye i korzystniejszye nad wszelkie zdobycze zewnętrzne, nie kosztując bowiem ani kropli krwi, wiele też osuszają. Prawdziwe Pola przytułku są we Francyi. Bądźmy ludzkimi, szlachetnymi i czułymi na nędzę, ależ nie sprzyjamy wynoszeniu się z Kraiu. Okażmy się Narodem nastrojonyjszym, a powtórnie Świat podbiemy.“

Szwajcaryja

Dnia 19. Stycznia stan Granbündten ośiął w posiadłość Państwo Rżuns, które Dwór Austriacki oddał mu stosownie do artykułu 78go aktu Kongressu Wiedeńskiego. — P. Pictet w Genewie wydał piśmko, w którym powstaie przeciwko osadzie wojskowej i warowniom miasta, ponieważ pierwsza pożera prawie połowę przychodów Stanu, zamiast coby ją na potrzebę Policji ograniczyć należało; warownie zaś nie tylko są uciążliwe, lecz nawet bezpotrzebne i niebezpieczne; ponieważ, jak okazał to skutek, nie zdołają się oprzeć, i tylko nieprzyjaciółom za posadę służyć. — Z powodu przedrukowanego w Lenzannie rapportu, który P. La Chalotais ieszcze przed 58 laty zdał był we Francyi względem Jezuitów, Rada Stanu Fryburgska wydała ośólnik do Przełożonych miejscowych, napominając ich do działania przeciwko wszystkim, co ubliża Rządowi, Korporacyjom religijnym, i t. d.; i wzywając ich oraz do aresztowania każdego, koby podobne pisma rozsiewał, lub dopuszczał się mów buntowniczych. — W Fryburgu zakazano nietylko wszelkiej maskarady, lecz nawet wszelkiego zmieniania rysów twarzy, oraz rozporządzone, aby wieczorem każda osoba przebrana, pod karą dwóch franków miała latarnię, po gtey zaś godzinie w nocy aby nikt przebrany nie wychodził z domu.

Zjednoczone Niderlandy.

Król udarował Barona Strogonoffa, Posta Rossyjskiego przy W. Porcie Ottomańskiej, wielkim krzyżem orderu Lwa Belgickiego, za szczególniejszą czynność w skłonieniu W. Porty do uznania Króla i Królestwa Niderlandzkiego. — Ponieważ południowe granice Niderlandzkie wkrótce już iak najmocniej obwarowane będą, zwraca Rząd uwagę swoią na obwarowanie granic północnych; tak n. p. twierdza Delfzyl ma być rozprzeszczepioną a port taweczny dla wielkich okrętów usposobiony, zaś warownia Nieuwe nad oysciem rzeki Au do Dollartu o 5 razy powiększoną. — Uwolniono Podpułkownika Janssens, który z powodu wiadomego spisku siedział w więzieniu przez dni 66. Przypisuje ón nie szczęście swoje słuchaniu powiesci dwóch Francuzów, którzy mu w kawiarni o pomienionym spisku rozpowiadali. Obadwa ci Francuzi są ieszcze w więzieniu. — P. Denier redaktor i wydawca dziennika Constitutionnel (wychodzącego w Antwerpii) otrzymał rozkaz wniesienia się z Kraiu. Dwaj żandarmiści mieli odprowadzić go do granicy. — W Loewen zaszła dnia 30. Stycznia wieczorem krwawa bitka między studentami a pompierami i stróżami sikawek, przy czem z obu stron kilkunastu raniono.

Rossyja

Dnia 26. Stycznia mieli posłuchanie u N. Cesarza Jm., P. Campbell, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Zjednoczonych Stanów Ameryki północney; Hrabia Cotti de Brusasco, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Sardynski; Pan Semler Kommissarz Pruski (odjeżdżający), i Mahmed Hassan Chan, Urzędnik Szacha Perskiego, który przywiózł w podarunku od Szacha 13 koni Perskich, Arabskich i Turkmeńskich. — Dnia 12. Stycznia ukończyła swe dzieło Kommissyja amortyzacyyna. Weszło 65 milionów rubli, a takż sumnę mają spalić w assygnacyiach bankowych. Od tych iako pieniądze papierowych nie płacono procentu, który od rewersów amortyzacyynych płaconym będzie. Największa część pożyczki zaciągnięta jest od kapitalistów zagranicznych. — Rozporządzeniem wydanem w Petersburgu podwójono opłatę pocztową od listów, i podwyższono ją znacznie od innych pakietów.